

Kälviän evankeliumijuhla 2010
Hannu Muuraiskangas
4.7. klo 9.00

JOH 20:19-20 Rakas juhlavieras. Oletko sinä kohdannut näillä Kälviän Evankeliumijuhlilla, ylösnoussaan Vapahtajan?

Tuossa sanassahan Jeesus ilmestyi elävänä, kuolemankin voittajana, opetuslapsilleen. Pari päivää aikaisemmin, hän oli totisesti ja todellisesti kuollut Golgatan keskimmaisella ristillä. Mutta nyt oli tapahtunut ”kolmannen aamun ihme”. Jeesus oli yhtä varmasti ja historian todellisena hetkenä, ylösnoussut kuolleista. Kyllähän opetuslapset olivat kuulleet, ylipappien ja kansanvanhintojen keksimästä valheesta, että Jeesuksen ruumis oli opetuslasten toimesta varastettu haudasta. Tätä maksettua valhettahan levitetään myös tänäkin aikana, ihmisjärjen ja ihmis- keskeisyyden kaikilla konsteilla. Ajatus siitä, että ylösnousemuksen kieltäminen, ei ikään kuin kaada kristillistä uskoa, ei kestä Jumalan pyhän Sanan edessä. Sillä ”jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne” sanotaan sanassa. Turhaa olisi silloin myös meidänkin uskomme ja samoin taivastoivomme. Turhaa olisi ollut näittenkin evankeliumijuhlien eteen uurastaminen ja ne monet rukoukset, joita juhlien puolesta on rukoiltu. Mutta Jumalalle kiitos: Hänen armostaan näin EI ole. Sillä Jeesushan ilmestyi lukittujen ovien takanakin oleville opetuslapsilleen. Ja myöhemmin jopa yli 500:lle. Ja vielä monin kiistattomin todistein, hän osoitti kuolemansa jälkeen olevansa elossa”. Ja sana todistaa ”nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista”. Kuinka lohdullista tämä onkaan elämän katoavaisuuden ja haurauden keskellä, kuten myös uskovan ihmisen haudan äärellä. Mieleeni tulee hetki, vajaa 10 vuotta sitten. Olin ollut 1,5 kk sairaalassa ja jopa aivan kuoleman porteilla. Mutta Jumalan armosta sain jatkoajan. Vanha äitini kuoli juuri ennen sairaalaan joutumistani. Ja hänet haudattiin siellä oloni aikana. Muistan aina sen, kun kävin ensimmäisen kerran hänen haudallaan. Ne kyyneleet, jotka silloin vuodatin, olivat kaipauksen, mutta eivät sittenkään epätoivon kyyneleitä. Sillä Jumalan Sanan lupauksen mukaan, sain luottaa siihen, että sekin hauta aukeaa kerran, ylösnousemuksen suurena päivänä.

Ja silloin saamme kohdata kaikki, uskossa täältä ajasta pois nukkuneet rakkaimpamme ja uskon ystävämmme. Kun Jeesus tuli tuossa sanassa opetuslastensa luo. Ei hän tullut tuomiota julistamaan, vaan rakkaudessaan, sanoi näille pelokkaille ja ehkä omantunnon tuskiakin tunteville: ”Rauha teille”. Ja hän näytti naulan lävistämät kätensä ja kylkensä. Todistukseksi siitä, että juuri hän oli opetuslastenkin syntien tähden ristillä kuollut, mutta nyt ylösnoussut ja elävä Herra.

Mitä sitten meille kertovat Kristuksen haavat? Nehän kertovat siitä, että hänen kallis sovintoverensä vuoti kaikkien ihmisten syntien tähden. Siis myös sinun ja minunkin syntien. Ne on otettu pois Jumalan tilikirjoista, eikä hän enää lue meille syyksi niitä. Pääsiäisen ylösnousemus eli kolmannen aamun ihme, on kuin sinettinä sille, että uhri synneistämme on iäti riittävä. Eikä meidän tarvitse hapuilla, eikä haparoiden etsiä tätä Jeesusta. Vaan saamme katsoa kasteeseemme, Jumalan Sanaan ja Herran ehtoolliseen.

Joissa VARMIMMIN hänet kohtaamme ja uskon silmin myös näemme, omana Vapahtajanamme.

Näin on myös tämän armon päivän aamuhetkessä. Ylösnoussut Kristus kohottaa SANASSAAN haavoitetut kätensä ja vakuuttaa sinulle ja minulle, kaikkien syntiemme anteeksi antamisesta Hänen nimessään ja kalliissa sovintoveressä. Tähän Raamatun Kristukseen, me saamme Jumalan armosta näilläkin juhlilla, kuten elämämme jokaisena päivänä turvallisesti luottaa. Ja olla varmoja siitä, että hän myös vie omansa, uskovan armolapsensa perille, taivaan suureen evankeliumijuhlaan. Tarvittaessa, kantaakin sinne. Tuossa sanassahan ”opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran”. Näin saamme myös mekin iloita. Ehkä aivan K.V. Tammisen laulun sanoin: ”Nyt kiitollisna laulan: on kaikki parhaiten. Nyt rauha täyttää tunnon. On mieli riemuinen. Saan varma olla siitä: mä kerran taivaan saan, en kuolemassa kuole, vaan kuljen kunniaan”

Ylösnousseseen Vapahtajamme nimeen amen.